

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (A. P. Hansen): Som ærede Medlemmer vil se af den omdelte Betænkning, har Udvalget afholdt tre Møder, og et Mindretal i Udvalget har ønsket at rette en Forespørgsel til Justitsministeren om, hvorledes han ser paa disse Spørgsmaal. Ministeren har imidlertid svaret, at han ikke kunde imødekomme de Ønsker, som har været fremsat. Dernæst ønskedes det oplyst, hvordan De samvirkende danske Husmandsforeninger stillede sig til Lovforslaget nu, efter at der var sket en Ændring i dette, hvorved det kom til at afvige noget fra Kommissionsudkastet. Der var ved Betænkningens Afgivelse endnu ikke kommet Svar fra Husmandsforeningerne, og jeg vil i den Forbindelse knytte et Par Bemærkninger til det af Venstre brugte Udtryk i den omdelte Betænkning. Man siger her, at man har faaet Besked om, at uanset hvorledes dette Svar fra Husmandsforeningerne maatte blive, vilde Flertallet alligevel gennemføre Lovforslaget. Jeg tror nu ikke, der er fremsat en saadan Udtalelse, men der er sagt, at i Betragtning af, at et overvejende Flertal i Udvalget ønskede Lovforslaget gennemført i den Skikkelse, hvori det var vedtaget i Folketinget, og ønskede det gennemført i denne Samling, kunde man ikke vedblivende afvente Svar paa den Skrivelse, som var afsendt den 25. Februar. Naar det endelig siges, at Flertallet, selv mod et enigt Landbrug, ønsker at gennemføre Lovforslaget, saa vil jeg bede Venstres Udvalgsmedlemmer om at lægge Mærke til, hvem det er, der nu eventuelt stemmer Venstres Ændringsforslag ned, og hvad det er for Medlemmer i Folketinget, der har vedtaget Lovforslaget. Jeg tror, man herimellem vil finde Navnene paa adskillige Landmænd, om hvem man dog maa sige, at de ikke gaar imod Landbrugets Ønsker. Jeg synes derfor, at denne Paastand er ret søgt.

Der er, som sagt, i Udvalget overvejende Flertal for Gennemførelse af Lovforslaget uændret. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Mindretallets Ændringsforslag, idet jeg gaar ud fra, at Mindretallet selv vil motivere det, men blot anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Rahbek: Jeg skal tillade mig paa mine Partifællers og egne Vegne at anbefale det af os stillede Ændringsforslag. At vi nøjes med dette ene Ændringsforslag, betyder ikke, at vi er absolut tilfredse med alle Enkeltheder i Lovforslaget i øvrigt, men vi var klar over, at det paa det Tidspunkt, da vi fik Lovforslaget forelagt, vilde blive meget vanskeligt at faa gennemført videregaaende Ændringer end den, der her er Tale om. Det er Grunden til, at vi kun har stillet Ændringsforslag til dette ene Punkt, som vi ganske vist betragter som et Kardinalpunkt.

Hvis Lovforslaget gennemføres i Flertallets Affattelse, vil der ske et Brud med den hidtil gældende Praksis. Efter alt hvad der foreligger fra de ca. 30 Aar, i hvilke vi har haft disse Voldgiftsinstitutioner, har de virket godt, og der er for mig ingen Tvivl om, at der er sparet mange Penge for dem, som har været henvist til at søge Bistand hos Voldgiftsretterne. Hidtil har en sagkyndig Landmand ført Forsædet i disse Institutioner, og jeg gentager, at alt taler for, at Institutionerne har virket tilfredsstillende. Nu ønsker Flertallet og den højtærede Justitsminister at bryde med denne Praksis, idet de ønsker, at det skal være Juristen, Dommeren, som skal være Formand for Voldgiftsretten. Naar vi er imod dette, er det selvfølgelig ikke, fordi vi nærer nogen som helst Mistillid til Dommeren. Jeg vil endda gaa saa vidt at indrømme, at det af Hensyn til Ensartetheden i Afgørelserne sikkert vilde være et Plus, at Dommeren blev Formand; men jeg tror, man kunde opnaa det samme paa en anden Maade, nemlig ved at sørge for, at der var et Bindeled mellem de forskellige Udvalg i de enkelte Retskredse, hvorigennem Voldgiftsretsmedlemmerne blev holdt à jour med de Afgørelser, der falder. Derved vilde man sikkert kunne opnaa den samme Ensartethed, som nu tilsigtes gennem Dommerens Medvirken. Det, vi frygter for, er, at det, naar Dommeren bliver Formand i Retten, vil gaa ligesom i alle andre Retssager, at Parterne møder hver med sin Sagfører. Jeg skal slet ikke sige noget nedsættende om Sagførere. Det er Folk, hvis Bistand vi ved den ene og den anden Lejlighed desværre ikke kan undvære, men vi ved i alt Fald, at de skal ogsaa leve, og jeg har et Indtryk af, at de vil helst leve endda helt godt; og det er meget ofte saadan, at den væsentligste Del af de Omkostninger, der flyder af en Retssag, er Udgifterne til Sagførersalærer. Det er